

[Haustrup Clemmensen.]

hvervsformål. Jeg gav udtryk for et sådant ønske på forespørgernes vegne. Jeg er glad for, at regeringen vil følge denne tanke, som vi fra oppositionens side også tidligere har givet udtryk for, men jeg nødes til i denne forbindelse at fremhæve, at man ikke klarer vor for lille opsparing blot ved at låne fra udlandet — for der er jo det temmelig karakteristiske ved disse lån, at de både skal forrentes og tilbagebetales.

Jeg forstår derefter, at regeringen har gjort sig nogle tanker om, at man vil effektuere den i sidste samling vedtagne lov, som vi fra oppositionens side gang på gang har presset på for at få, vedrørende sammenlutninger inden for erhvervslivet, hvis det er på vandret plan — undskyld, at jeg ikke bruger alle disse fine horisontale og vertikale betegnelser. Vi er glade for, at regeringen vil føre den lov ud i livet, som et enstemmigt folketing har vedtaget. Hvor meget det betyder af aktion, har jeg måske en smule svært ved at få øje på.

Vi forstår, at regeringen også vil overveje vore ønsker om, at tilsvarende skal gælde, når det er den mere lodrette fusion, der er tale om. Det takker vi for, men også her advarer jeg imod at overvurdere aktionsprogrammets resultater på dette område.

Så kom statsministeren til et meget interessant afsnit, til et punkt 8, der hed afskrivningsreglerne. Her forstod vi at statsministeren og dermed vel regeringen — jeg går ud fra, at det også dækker finansministeren, og det vil jo være ganske interessant i denne forbindelse — er indstillet på lempelser, hvor de er påkrævede. Jeg forstår, at man oven i købet også vil se på bygningsafskrivningerne; det har man lovet os i udvalget for 4-5 måneder siden, og vi takker, fordi man dog stadig vil holde dette løfte.

Men derudover gør ministeren under henvisning til et citat fra mig nogle bemærkninger om, at man også gerne vil se på spørgsmålet om konjunkturbestemte afskrivningsregler. Statsministeren har misforstået mig. Man skal ikke gennemføre den slags for at glæde os. Jeg tror, det ligger således, at enhver erhvervsleder lægger afgørende vægt på at vide, når investeringen foretages, efter hvilke regler der kan foretages skattemæssige afskrivninger, således at

han ikke skal udsættes for langs ad vejen, at der sker ændring i disse regler og derved ændring i vilkårene for den pågældende investering.

Men kunne statsministeren ikke afse tid til at besvare det spørgsmål, jeg allerede i mit første indlæg var inde på: hvordan man da vurderer den stramning, der blev gennemført i maj-juni måned i år, da konjunkturerne — det fremgik jo også af den redogørelse, statsministeren her gav — allerede var blevet vanskeligere? Når man fortæller, at man nu vil vise forståelse for at give nogle konjunkturbestemte afskrivningsregler, vil vi gerne vide, efter hvilke vurderingsprincipper man foretager noget sådant, når man handlede stik modsat denne politik for få måneder siden.

Jeg skylder også at spørge statsministeren på ny, om man i regeringen er opmærksom på, at en række af vore afskrivningsregler er væsentligt mere ugunstige for erhvervslivet end afskrivningsreglerne for de virksomheder i udlandet, som vi skal konkurrere med. Hvis finansministeren ikke har haft tid til at undersøge det, var der måske en mulighed for, at statsministeren personlig ville se på dette vigtige spørgsmål. Jeg vil gerne spørge, om man erkender, at Danmark ikke mindst for maskinafskrivningerne er ringere stillet end mange af de store industrilande, vi skal konkurrere med.

Det må være helt naturligt, at man nu tager dette spørgsmål op, og jeg forstår, at regeringen har nogle planer i denne retning; dem havde man ikke nået af få med i åbningstalen, forstår jeg, men det er jo ikke forbudt at blive klogere; det vil vi kun hilse med glæde. Men hvornår kan vi så vente et initiativ på dette område? Regeringen hævder jo at have et flertal bag sig, og her er der virkelig brug for aktion. Man kunne jo passende begynde med at gennemføre de forslag, oppositionen har fremsat her i folketinget, og som — som hovedregel i hvert fald — tilsigter at afskaffe de forværringer, som finansministeren indsatte i de lovforslag, der blev fremsat og desværre vedtaget for få måneder siden. Skal vi forstå det således, at regeringen nu erkender, at det var en gal beslutning, der blev truffet i maj-juni, at man derfor vil stille sig sympatisk og positivt over for de konkrete forslag, som oppositionen som et alternativ nu har stillet op?